

Patyi Sándor ny. dandártábornok

Veszteség érte a Magyar Katonai Logisztikai Egyesületet, váratlanul elhunyt Patyi Sándor dandártábornok, egyesületünk aktív tagja. Bár tisztséget nem viselt, de fő megalkotója volt az egyesületi törvény által előírt alapokmányoknak.

Patyi Sándor 1951. július 23-án született Bács-Kiskun megyében, a Baja város közelében lévő Dusnokon. Édesapja fiatalon házasodott, majd nemsokára megszületett a család első gyermeke, Sándor. Egyszerű körülmények között éltek, de helyzetük sokkal rosszabbra fordult a fiatal édesanya halálával, amely gyökeresen megváltoztatta négyéves kisfia életét. Édesapja később újra megnősült, és további két fiútestvérrel bővült a család. Mivel az édesapa katona volt, sokszor költözködtek. Volt, hogy a gyerekek minden osztályt más-más településen végeztek. Így adódott, hogy Sándor nevelésébe bekapcsolódott az egész nagy Patyi család. A nagyszülők, a nagybácsik és a nagynénik szerető, óvó gondoskodása meghatározó lett egész életére. A család szerepének fontossága egy életen át tartó erős kapocs lett számára, mely az összetartozás nagyszerű érzésével kísérte végig egész életét.

Budapesten járt középiskolába, ahol kollégiumban lakott. Követte édesapja hivatását, katonai főiskolára jelentkezett és nyert felvételt.

1969. augusztus 1-én vonult be növendékként Debrecenbe, itt 5 hónapot töltött alapkiképzésen, majd Debrecenből ismét Budapestre vezetett az útja. 1973-ban szerzett híradó szaktechnikusi főiskolai diplomát, és nevezték ki hivatásos hadnaggyá. Első tiszti beosztását a 106-os önálló híradó ezrednél kapta, ahol szakaszparancsnokként szolgált valamivel több, mint egy évet.

Katonai Logisztika 2021. évi 1-2. szám

1974. december 15-vel áthelyezték Debrecenbe a Légvédelmi Kiképző Központ állományába és kinevezték századparancsnoknak. Közel 10 évig szolgált Debrecenben, itt századparancsnoki, kiképzőtiszt, s végül igazgatási főtiszt beosztásokat töltött be.

1984-ben Veszprémbe helyezték az 1. honi légvédelmi hadtesthez igazgatási főtisztnek. 4 év után, 1988-ban Budapestre, a Hátországvédelmi Parancsnoksághoz került igazgatási és jogi alosztályvezető beosztásba. Közben 1985-ben eredményesen befejezte az Eötvös Lóránd Tudományegyetem állam- és jogtudományi karát.

1990-ben átkerült a védelmi igazgatás rendszerébe. Először a HM Védelmi Koordinációs Irodánál töltött be osztályvezetői beosztást, majd a HM Védelmi Hivatal megalakulását követően először igazgató, majd főigazgató lett. 1998. december 1-je nagy nap volt az életében, azon a napon nevezték ki dandártábornoknak.

Hivatásos katonai pályája 2007. január 31-vel zárult. Ekkor saját kérésére szolgálati nyugállományba helyezték, amely azonban nem jelentette az aktív pályafutásának a végét, mivel továbbra is, immáron köztisztviselőként vezette a HM Védelmi Hivatalt. Ez a feladat 2010 júniusában fejeződött be, amikor az újonnan kinevezett miniszter azonnali hatállyal nyugállományba helyezte.

Pályafutása során megkapta a szolgálai idő után járó érdemérmeken kívül az érdem utáni kitüntetések minden fokozatát, 1996. május 21-én pedig a Magyar Köztársaság Tiszti Keresztjét is. A kitüntetésekén kívül több esetben emléktárgy-elismerésben is részesült (aranygyűrű, díszszablya, viselettörténeti kisplasztika).

Nyugállományba vonulását követően belépett a Magyar Katonai Logisztikai Egyesületbe és az MH Budapesti Nyugállományúak Klubja Repülő és Légvédelmi Tagozatába, ahol aktív tevékenységet folytatott és új barátokra tett szert.

Mindannyiunkat megdöbbsentett a hír, mely szerint egy sikeresen átvészelt COVID-fertőzés után 2021. április 3-án váratlanul elragadta közülünk a könyörtelen halál.

Emlékedet megőrizzük! Nyugodj békében Tábornok Úr!